

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/356/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110230782
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8110230782.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a.s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, právne zastúpeného JUDr. Petrom Škerlíkom, advokátom so sídlom ul. J. Tatiaka 2051/8, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovanej: Z. K., N.. XX.XX.XXXX, A. Š. XX, XXX XX W., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o návrhu žalovanej na obnovu konania vo veci Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 11Ro 402/2010, takto

rozhodol:

I. Súd p o v o ľ u j e o b n o v u k o n a n i a vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11Ro 402/2010.

II. O trovách tohto konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 11C/356/2014-60 zo dňa 6.11.2015, súd zamietol návrh žalovanej na obnovu konania a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 968,33 Eur. Súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno dosiahnuť nápravu nesprávnosti súdneho rozhodnutia, ktoré má pôvod v nesprávnom postupe súdu, alebo je výsledkom nesprávneho právneho rozhodnutia. Obnova konania je prostriedkom na nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť spočíva v nedostatkoch v skutkovom zistení, ktoré nie sú spôsobené nesprávnou činnosťou súdu, ale okolnosťami, ktoré účastníkovi objektívne neumožňovali použiť skutočnosti rozhodnutia a dôkazy v pôvodnom konaní, alebo nemožnosťou vykonať dôkazy v pôvodnom konaní. Súd bol toho názoru, že v pôvodnom konaní žalovaná mala možnosť podať odpor proti platobnému rozkazu, v rámci ktorého mala možnosť uviesť všetky skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy spochybňujúce nárok žalobcu. O tom nemožno hovoriť v prípade, ak zo strany účastníka odpor proti platobnému rozkazu podaný nebol. Zároveň mal súd za to, že nebola dodržaná subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania.

2. Voči uvedenému rozhodnutiu podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote dňa 29.12.2015 odvolanie v ktorom žiadala, aby krajský súd rozhodnutie súdu 1. stupňa zmenil a obnovu konania v celom rozsahu povolil. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 8.2.2016 k odvolaniu žalovanej žiadal, aby krajský súd rozhodnutie súdu 1.stupňa v celom rozsahu potvrdil, zároveň uviedol, že dôvody na povolenie obnovy konania v tejto veci neexistovali a neexistujú ani podľa § 228 ods. 1 písm. a/ OSP, ani podľa § 228 ods. 1 písm. e/ OSP.

3. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 16Co 14/2016-92 zo dňa 26.1.2017 zrušil uznesenie súdu 1.stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva nasledujúce:

4. Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že Súdny dvor Európskej únie viackrát judikoval napríklad aj vo veci Pohotovosť/Korčkovská C-76/10, že záväzok štátu postarať sa o to, aby nekalé podmienky spotrebiteľa nezaväzovali, vyjadrené v čl. 6 Smernice rady č. 93/13 EHS, treba považovať za kogentné ustanovenie. V spomínanom rozhodnutí C-76/10 povyšuje súdny dvor túto požiadavku na úroveň vnútroštátnych pravidiel verejného poriadku, a teda pravidiel na ktorých spoločnosť musí bezvýhradne trvať. Ide o princípy, ktoré sa musia považovať za podstatné dôvody, aj na prelomenie materiálnej právoplatnosti súdneho rozhodnutia. Z rozsudku Súdneho dvora EÚ C-240/98 až C-244/98 Oceáno gruppo editorial SA vyplýva, že cieľ článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takýchto podmienok. Účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc hodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh. Podľa komentára k ustanoveniu § 228 ods. 1 písm. e/ OSP publikovaného v systéme ASPI, z tohto dôvodu vzniká otázka, prečo je táto právna úprava na rozdiel od dôvodu obnovy konania podľa písm. a/ taká veľkorysá, že neobmedzuje obdobie v ktorom bol prijatý rozsudok súdneho dvora, neobmedzuje ani objektívnu lehotu na jeho uplatnenie troma rokmi, subjektívna lehota zostáva zachovaná a neurčuje ani žiadny súvis s konaním, ktorého obnova sa navrhuje. Pre úspešné uplatnenie dôvodu obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. e/ OSP možno teda podľa názoru odvolacieho súdu poukázať aj na všeobecné rozhodnutia Súdneho dvora EÚ netýkajúce sa konkrétneho účastníka navrhujúceho obnovu konania, je však potrebné preukázať rozpor rozhodnutia napadnutého obnovou konania s rozhodnutím Súdneho dvora. Navrhovateľka obnovy konania poukázala na rozsudky SDEÚ C-618/10, C-240/98 - C-244/98 a C-473/00, z týchto rozhodnutí vyplýva že Národný súd má ex offo skúmať nekalú povahu zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Navrhovateľka obnovy konania tvrdí, že súd konajúci o návrhu na vydanie platobného rozkazu túto povinnosť nespĺnil.

5. Z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Ro 402/2010 najmä návrhu na začatie konania a zmlúv o pripojení, odvolací súd zistil, že žalobca si žalobou okrem iného uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty dvakrát po 331,94 Eur, ktorý bol platobným rozkazom v celom rozsahu priznaný. Vzhľadom na to, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah bolo povinnosťou súdu skúmať, či ide o takú zmluvnú podmienku, ktorá obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok, so zreteľom na povahu, obsah a osobitosť právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľských zmlúv a v neposlednom rade so zreteľom na sankcionované nesplnenie povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Odvolací súd poukázal na to, že obdobné dojednania boli súdmi posudzované ako neprijateľné. Za neprijateľné možno považovať aj podmienku týkajúcu sa toho, že od spotrebiteľa, ktorý nesplní svoj záväzok sa požaduje aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením záväzku. Súd vyvodil, že skúmaním neprijateľných zmluvných podmienok súd rozhodujúci o vydaní platobného rozkazu nerealizoval a teda konal v rozpore s uvedenými rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ. Na povolenie obnovy konania by mali postačovať tvrdenia o existencii neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve a po povolení obnovy konania už vo veci samej. Na základe dokazovania, by mal súd vyhodnotiť jednotlivé zmluvné podmienky so zreteľom na všetky relevantné okolnosti podľa čl. 4 ods. 1 Smernice č. 93/13. Vydanie platobného rozkazu pri uvedených pochybnostiach o povahe uplatnených nárokov je zároveň nedostatkom zisťovania skutkového stavu, ktorý možno odstrániť povolením obnovy konania.

6. Žalovaná navrhla povolenie obnovy konania z relevantného dôvodu na základe existencie rozhodnutí Súdneho dvora EÚ na ktoré poukázala v návrhu a o ktorých sa dozvedela až po skončení konania v júni 2014, keď kontaktovala Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, čo bolo potvrdené aj výsluchom svedkyne M. V.. Subjektívna 3 mesačná lehota je teda zachovaná a v tomto smere nie je možné aplikovať fikciu uvedenú v § 2 ods. 1 Zákona č. 416/2004 Z.z. o Úradnom vestníku Európskej únie, pretože domnienka o znalosti uverejnených záväzkových aktov platí pre tých, ktorých sa týka. Rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach v konkrétnych veciach sa netýkajú všetkých spotrebiteľov, ale len tých, ktorí boli účastníkmi v tom ktorom konaní. Navyše, je potrebné poukázať na to, že od žalovanej nemožno spravodlivo požadovať, aby sledovala celú judikatúru Súdneho dvora a ďalších dvoch komunitárnych súdov, pričom rozsudky Súdneho dvora, alebo súdu 1.stupňa vydané pred 1.4.2004 z prevažnej časti nie sú ani preložené do slovenského jazyka.

7. Odvolací súd zároveň zdôraznil, že návrhom na povolenie obnovy konania v žiadnom prípade nedochádza k spochybovaniu princípu právnej istoty a zásady res iudicata, naopak princíp právnej

istoty pripúšťa, aby v rámci konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch pri zabezpečení ochrany práv a právom chránených záujmov účastníka boli preskúmané a prípadne aj zrušené už právoplatné rozhodnutia súdov. Odvolací súd poukázal na to, že skutočnosť, že spotrebiteľ nepodá odpor proti platobnému rozkazu je klasickým príkladom konania spotrebiteľa, keď priemerný spotrebiteľ nedokáže posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky, ani nekalé obchodné praktiky v zmluvách, ktoré sú právnym základom uplatňovaného nároku a nedokáže využiť procesné inštitúty na svoju obranu. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že súd prvej inštancie pred vydaním platobného rozkazu 11Ro 402/2010 - 30 zo dňa 10.12.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.2.2011, predbežne nezhodnotil neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve. Možno preto prisvedčiť tvrdeniu žalovanej, že obnovou napádaný platobný rozkaz je z vyššie uvedených dôvodov v rozpore s judikatúrou súdneho dvora.

8. Z pripojeného spisu sp. zn. 11C 356/2014 súd zistil, že súdom bol vydaný platobný rozkaz, ktorým súd žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 1.197,55 Eur spolu s úrokom z omeškania z dlžnej sumy vo výške 9 % ročne od 12.3.2010 až do zaplatenia, ako aj na trovy konania, pričom platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 9.2.2011.

9. Žalovaná v priebehu konania vo svojej výpovedi uviedla, že informáciu o podaní návrhu na povolenie obnovy konania jej bola poskytnutá zo strany Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS koncom mája, alebo začiatkom júna 2014. Odpor proti platobnému rozkazu nepodala z dôvodu, že nemala vedomosť o existencii inštitúcie, ktorá zastupovala spotrebiteľov bezplatne, nakoľko v tom čase bola v hmotnej núdzi. Zároveň nemožnosť podania odporu proti platobnému rozkazu odôvodnila rizikovým tehotenstvom s mladším synom, ktorý mal v čase jej výpovede na pojednávaní dňa 8.7.2015 jeden rok, pričom platobný rozkaz bol vydaný v roku 2010.

10. Svedkyňa M. V.Á. vo svojej výpovedi uviedla, že odporkyňa kontaktovala združenie koncom mája 2014 telefonicky a začiatkom júna 2014 osobne s tým, že má exekúciu na základe predmetného platobného rozkazu. Bola poučená o tom, že rozhodnutie ju zaväzuje aj na plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky pozostávajúcej zo zmluvnej pokuty vo výške 700,- Eur. Po zabezpečení listinných dôkazov v priebehu júla roku 2014, došlo následne k podaniu predmetného návrhu.

11. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

12. Podľa § 228 ods. 1 OSP, právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.
- g) bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na jeho podklade sa zamietla alebo exekúcia vykonávaná na jeho podklade bolo zastavená, pretože vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na
  1. neprijateľné zmluvné podmienky,
  2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
  3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

13. Podľa § 230 ods. 1 až 3 OSP, návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

- a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,
  - b) § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,
  - c) § 228 ods. 1 písm. c),
  - d) § 228 ods. 1 písm. d),
  - e) § 228 ods. 1 písm. e).
- Navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

14. Podľa § 397 CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

15. Podľa § 409 CSP, na konanie o žalobe na obnovu konania sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

16. Podľa § 410 CSP, žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

17. Podľa § 414 CSP, ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

18. Podľa § 415 ods. 1 až 3 CSP, právoplatnosťou rozsudku o povolení obnovy konania sa odkladá vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Ak nejde o rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť, právoplatnosťou rozsudku o povolení obnovy konania sa odkladá právoplatnosť napadnutého rozhodnutia. Právne vzťahy niekoho iného než strany nie sú odložením právoplatnosti podľa odseku 2 dotknuté.

19. Podľa § 416 CSP, len čo nadobudne rozsudok o povolení obnovy konania právoplatnosť, súd bez ďalšieho vec znova prejedná. Pritom prihliadne na všetko, čo vyšlo najavo v pôvodnom konaní aj v obnovenom konaní.

20. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

21. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu 1. inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako ma súd 1. inštancie vo veci ďalej postupovať. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd 1. inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

22. Súd pri svojom novom rozhodovaní je viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý uviedol vo svojom zrušujúcom uznesení, že súd pri rozhodovaní o návrhu na vydanie platobného rozkazu neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré zaväzujú spotrebiteľa, konal v rozpore s rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ. Odvolací súd bol toho názoru, že na povolenie obnovy konania mali postačovať tvrdenia o existencii neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve a po povolení obnovy konania už vo veci samej na základe dokazovania by mal súd vyhodnotiť jednotlivé zmluvné podmienky so zreteľom na všetky relevantné okolnosti podľa článku 4 ods. 1 Smernice č. 93/2013. Vydanie platobného rozkazu pri uvedených pochybnostiach o povahe uplatnených nárokov je nedostatkom zisťovania skutkového stavu, ktorý podľa názoru odvolacieho súdu je možné odstrániť práve povolením obnovy konania. Zároveň odvolací súd mal za to, že bola zachovaná subjektívna, ako aj objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania, keď uviedol, že žalovaná navrhla povolenie obnovy konania z relevantného dôvodu na základe existencii rozhodnutí súdneho dvora EÚ na ktoré poukázala v návrhu a o ktorých sa dozvedela až koncom júna 2014, keď kontaktovala Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, čo bolo potvrdené aj výsluchom svedkyne V.. Subjektívna 3 mesačná lehota teda podľa názoru súdu bola zachovaná a v tomto smere nie je možné aplikovať fikciu koncipovanú v § 2 ods. 1 Zákona č. 416/2004 Z.z. o Úradnom vestníku Európskej únie, pretože domnienka o znalosti uverejnených záväzných aktov platí pre tých, ktorých sa týka. Súd 1.stupňa tým, že vydal platobný rozkaz č.k. 11Ro 402/2010-30 zo dňa 10.12.2010 nezhodnotil neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, a preto odvolací súd bol toho názoru, že obnovou napádaný platobný rozkaz je v rozpore s judikatúrou súdneho dvora. Je potrebné zdôrazniť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, na jej uplatnenie musia byť dané osobitné právne dôvody. Narušenie princípu právnej istoty musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami jej prípustnosti. Musí ísť o právoplatný rozsudok súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne stanovenej lehote. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí jednoznačne konštatoval, že je tu daný dôvod obnovy konania a zároveň deklaroval aj skutočnosť, že zo strany žalovanej bola zachovaná jednak subjektívna, ale aj objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania. Aby právny názor odvolacieho súdu bol súdom prvého stupňa rešpektovaný, zákon stanovuje, že súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý vyslovil v zrušujúcom uznesení. Súd prvého stupňa je teda viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ako pri posudzovaní otázok hmotného práva, tak i pri aplikácii procesných predpisov. Viazanosť súdu prvého stupňa právnym názorom odvolacieho súdu platí len za predpokladu, že po zrušení odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, sa skutkový základ nezmení natoľko, že je vylúčená aplikácia právného názoru odvolacieho súdu na tento nový skutkový základ. V danej veci nedošlo k zmene skutkového základu prejednávanej veci, súd preto viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, návrhu na povolenie obnovy konania v celom rozsahu vyhovel.

23. Podľa § 417 ods. 3 CSP, v novom rozhodnutí o veci rozhodne súd o nároku na náhradu trov pôvodného konania i obnoveného konania. O trovách konania súd nerozhodoval, nakoľko o trovách tohto konania bude rozhodovať súd v konečnom rozhodnutí vo veci samej, v ktorom rozhodne o náhrade trov pôvodného konania aj obnoveného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.